

El gran artista de la fotografia, Antoni Catany, nascut a Lluçmajor i que residia a Barcelona, morí d'un atac de cor.

S'apaga una gran mirada

L'artista de la fotografia Antoni Catany morí sobtadament la setmana passada, sense veure realitzat el gran anhel d'una fundació a Lluçmajor (Mallorca).

Era, sobretot, mirada. Els seus ulls veien el que altres no veiem. Creava art amb la fotografia, la qual cosa no és gens habitual, perquè n'hi ha molts que fent fotos pensen que són artistes. Antoni Catany (Lluçmajor, Mallorca, 1942) ho era. Així era reconegut, i admirat, arreu del món. Com un excel·lent artista de la fotografia. La revista *Life* el considerà un dels millors. Ja era un clàssic, de fet.

Va morir sobtadament a prop de ca seva, a Barcelona, on residia des de jove. Es trobà malament, li feia mal el pit, i imaginant què podia ser se n'anà a cercar remei al centre d'atenció primària que li pertocava. Massa tard. Quan era al centre mèdic, l'atac de cor posà fi a la seva vida.

Mallorca perd molt. La mort del gran artista mallorquí amb residència a Barcelona no significa només una pèrdua per a l'art internacional, català i mallorquí d'un dels noms més im-

El 2001, en rebre el Premi Nacional de Fotografia espanyol.

portants. Ni tampoc suposa només la desaparició física d'una bona persona, sensible i disposada a ajudar —recentment cedí una obra seva per a recaptar

doblers per a la caixa de resistència dels docents illencs en vaga—, la mort de Catany és tot això però també una mostra de com la societat mallorquina pot arribar a ser tan orgullosament ignorant.

Antoni Catany tenia un projecte molt ambiciós: crear al seu poble natal, Lluçmajor, una fundació cultural i artística que portaria el seu nom. Vivia a Barcelona, on havia exposat per primera vegada el 1972. Havia viatjat per tot el món, havia exposat pertot arreu i el seu art va rebre reconeixements internacionals: Cavaller de les Arts i les Lletres de França el 1991, Premi Nacional de Fotografia d'Espanya el 2001, Premi Nacional de Catalunya atorgat per la Generalitat... L'èxit internacional no va aconseguir que s'oblidés, però, d'on va néixer. Volia regalar al seu poble natal el llegat de la seva obra. La fundació era el seu gran anhel. Allà on deixar l'extensa mostra del seu art que havia anat creant i que continuava essent propietat seva. Un fons excepcional.

La idea va ser transmesa el 2008 al govern de la legislatura anterior (2007-2011) format pels partits progressistes i nacionalistes. No en feren cas. El govern actual, conservador, tampoc. Malgrat la seva presència habitual a l'illa, amb exposicions com la celebrada el passat estiu o l'obra seva que es mostra al museu d'Es Baluard, les autoritats no el consideraren mereixedor d'atenció. No hi havia diners, deien. Tanmateix, sí que n'hi havia i n'hi ha per a esportistes milionaris, per a empreses privades d'espectacle futbolístic... però no perquè Antoni Catany pogués haver vist realitzada la idea d'un lloc adequat que acollís el seu gran llegat cultural i artístic.

Què passarà ara amb tot aquest ingent material de valor artístic i cultural enorme? Ell volia que quedés "en bones mans", digué en una entrevista al *Diario de Mallorca*. El govern francès li va fer una proposta. Se la pensava i pareixia disposat a acceptar-la, trist perquè les autoritats de la seva terra natal no li feien cas.

Potser el millor seria que la seva obra anés a França. Allà entenen que el valor de l'art i la cultura no té preu.

Miquel Payeras